

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6810

Doknr.
648871

Dato
09-01-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 13. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 158 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Ravn (S).

Spørgsmål nr. 158:

Ministeren bedes kommentere den fortrolige henvendelse af 5/12-18 om tvangsanbringelser af børn, jf. SOU alm. del - bilag 90 (fortroligt bilag).

Svar:

Det ser ud til at være en rigtig trist sag, hvor forældrene ikke er enige i den beslutning, der er truffet om anbringelse af deres børn. Jeg har ikke yderligere kendskab til sagen, end hvad der er fremgået af de henvendelser, jeg har modtaget om sagen fra familien. Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt at kommentere på en konkret sag, hvis detaljer jeg ikke har kendskab til, og hvis afgørelse tilfalder andre administrative myndigheder samt domstolene. Jeg kan oplyse, at familien tidligere har henvendt sig til Børne- og Socialministeriet, og ministeriet har i den forbindelse vejledt familien om reglerne ved anbringelse uden samtykke samt klage- og underretningstilbud.

Generelt er reglerne på området sådan, at når en kommune modtager en underretning eller på anden vis får oplysninger, der betyder, at der er mistanke om overgreb, skal kommunen altid foretage en faglig vurdering af, hvorvidt der skal iværksættes foranstaltninger, der kan støtte barnet.

Tvangsanbringelse er uden tvivl en meget indgribende afgørelse for både barn og forældre. Serviceloven fastsætter derfor også strenge krav til, hvornår der kan træffes afgørelser uden samtykke fra forældrene.

En afgørelse om anbringelse uden samtykke kan alene træffes af børn og unge-udvalget, hvor der bl.a. sidder en byretsdommer og to børnesagkyndige. Afgørelsen kan alene træffes, hvis det vurderes, at der er en "åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling", jf. serviceloven § 58. Der skal således være tungtvejende grunde til, at børn og unge-udvalget træffer afgørelse om anbringelse af et barn uden forældrenes samtykke.

Børn og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse uden samtykke kan påklages til Ankestyrelsen, og Ankestyrelsens afgørelse kan frit indbringes for domstolene. Det er således muligt som forældre at få en højere instans til at efterprøve afgørelsen, ligesom der er adgang til gratis advokatbistand for forældrene under hele sagens behandling.

Børn har som udgangspunkt ret til samvær og kontakt med forældre og netværk under anbringelse uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige situationer træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet, hvor der lægges særlig vægt på hensynet til barnet. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen eller at samværet skal afbrydes. Denne afgørelse vil også kunne påklages til Ankestyrelsen.

Det er politiets og retsvæsenets opgave at tage sig af den strafferetlige efterforskning og vurdering af strafferetlige forhold i sager om overgreb mod børn og unge, mens kommunen har pligt til at vurdere, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunens vurdering afhænger således ikke af udfaldet af en eventuel straffesag.

Det er vigtigt, at kommunen altid prioriterer hensynet til barnets tarv højest. Dette understøttes også af reglerne på området. Tvangsanbringelser er indgribende for hele familien, og det er derfor også godt, at vi har et system, hvor kommunernes afgørelser kan efterprøves ved Ankestyrelsen og domstolene.

Med venlig hilsen

Mai Mercado